

Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 1993:31) om fisket i Kattegatt och Skagerrak med angränsande sötvattensområden

Länsstyrelsen i Västra Götalands län

Länsstyrelsen tillstyrker den föreslagna utflyttningen av trålgränsen, föreslagna justeringar av inflyttningsområdena, förslaget att förbjuda fiske efter torsk och lyrtorsk innanför trålgränsen under tidsperioden 1 januari-31 mars, förslaget att svenskt trålfiske efter nordhavsräka eller havskräfta innanför trålgränsen endast får ske med trål som är försedd med artsorteringar, förslagen om utformning och hantering av trål vid fiske efter havskräfta innan för trålgränsen och förslaget att fiske med snörpvad från fartyg är förbjudet innanför trålgränsen. Länsstyrelsen anser att det kan finnas behov av att justera gränserna för inflyttningsområdena allteftersom kunskapen om lekområden och andra skyddsvärda miljöer inom de aktuella vattenområdena förbättras. Även trålgränsen kan behövas justeras i efterhand om ny kunskap motiverar detta.

Länsstyrelsen tillstyrker i stort de förslag som lämnats för fiske med snörpvad och ringnot. Länsstyrelsens delar Fiskeriverkets uppfattning att allt fiske med dessa redskap bör vara förbjudet innanför trålgränsen under årets första kvartal. Länsstyrelsen delar även Fiskeriverkets uppfattning att snörpvadsfiske efter skarpsill bör kunna tillåtas innanför baslinjen under årets fjärde kvartal, men anser att det finns områden innanför baslinjen som av fiskevårdsskäl bör undantas från snörpvadsfiske. Länsstyrelsen ställer sig också helt bakom förslaget att fiske med snörpvad och ringnot skall vara förbjudet i kustområdet innanför baslinjen fr.o.m. den 1 januari t.o.m. den 30 september och kan tillstyrka förslaget till undantag att det under denna tidsperiod och inom detta kustområde får bedrivas fiske med vadar vars längd och djup inte överstiger 250 meter respektive 35 meter om fisket sker inom vattenområden där redskapet mestadels inte har bottenkänning under pågående fiske.

En förutsättning för att det föreslagna förbudet mot fiske efter torsk och lyrtorsk skall få avsedd verkan är enligt Länsstyrelsens mening att övrigt fiske som bedrivs inom den aktuella tidsperioden sker med selektiva redskap. Särskilt betydelsefullt i detta avseende bedöms det mer storskaliga fisket med rörliga redskap vara. Genom att förbjuda snörpvadsfisket och

endast tillåta trålning med redskap som är försedda med artsorterande rist och andra selekterande anordningar bedöms en förhållandevis stor andel av lekpopulationerna av torsk och lyrtorsk att skyddas från fiske.

Länsstyrelsens motivering och bedömning

Beståndsstorlekarna av bottenlevande fiskarter har minskat dramatiskt under de senaste 20 åren. Forskare har visat att en av de främsta orsakerna till den historiskt låga nivån på torskbestånden i Västerhavet är hårt fisketryck. För att skapa förutsättningar för en återhämtning av de kustnära fiskbestånden bedöms det som mycket angeläget att det snarast införs åtgärder som minskar fisketrycket på lekande och uppväxande fisk. Länsstyrelsen har av nämnda skäl vid flera olika tillfällen bl.a. i de åtgärdsförslag som Länsstyrelsen presenterat inom ramen för projektet ”Levande skärgård”, i remissvaret till Jordbruksdepartementet avseende ”Kustfiskeutredningen” och i pågående miljömålsarbete framfört förslag till åtgärder för att minska bifångsterna i fisket och anpassa fiskuttaget och på så vis bidra till ett bättre utnyttjande av fiskeresursen inom kustvattenområdet.

Fiske med snörpvad och ringnot

Länsstyrelsen har i flera projekt och remissvar på Fiskeriverkets förslag och utredningar framfört att storskaligt snörpvadsfiske i sin nuvarande form bör begränsas inom kustvattenområdet.

Länsstyrelsen delar Fiskeriverkets uppfattning att ett ljusfiske med snörpvad är ett oselektivt fiske som kan orsaka stor skada på kustbestånden av bottenlevande fiskarter. Undersökningar visar att det framförallt är i innerskärgården som det kan förekomma förhållandevis stora mängder av bifångst vid snörpvadsfiske efter skarpsill. Inom djupare vattenområden i de yttre delarna av kustvattenområdet är andelen bifångst oftast betydligt mindre.

Inom kustnära områden där det historiskt sett har ansamlats större mängd med lekande torsk och andra bottenlevande fiskarter bör det således av försiktighetsskäl inte ske något snörpvadsfiske under fiskarnas lekperiod. För att skydda juvenil fisk anser Länsstyrelsen att ett förbud mot snörpvadsfiske även bör gälla under övriga delar av året i de inre och grunda skärgårdsområdena.

Länsstyrelsen anser vidare att ett snörpvadsfiske inriktat enbart efter skarpsill bör kunna tillåtas inom djupare vattenområden innanför baslinjen under årets fjärde kvartal, men anser att det finns områden innanför baslinjen som av fiskevårdsskäl helt bör undantas från snörpvadsfiske.

I ett tidigare remissvar till Fiskeriverket angående förslaget om ett förbud mot snörpvadsfisk med ljus i inre delen av Gullmarsfjorden under årets första kvartal angav Länsstyrelsen att snörpvadsfisket bör vara förbjudet under hela året för att även skydda juvenil fisk. Exempel på ett annat område som av motsvarande skäl bör undantas från snörpvadsfiske är Havstensfjorden

inom Uddevalla och Orust kommuner. Det finns flera skäl till varför det inte bör tillåtas ett snörpvadsfiske i ett område som Havstensfjorden.

Havstensfjorden har livsmiljöer för djur och växter, exempelvis stora grunda vikar och sund samt rev, som bedömts vara särskilt skyddsvärda. Regeringen har på dessa grunder förklarat norra delen av Havstensfjorden och Svälte kile som särskilt skyddsområde enligt direktiv 92/43 EEG om bevarande av livsmiljöer (habitatdirektivet). Havstensfjorden ingår således i den svenska delen av EU:s nätverk av naturområden, Natura 2000.

En konsekvensanalys avseende möjligheterna att fiska upp erforderlig mängd skarpsill utan att fiske bedrivs i innerskärgården bör genomföras. Av fiskevårdsskäl och resursskäl bör ett skarpsillfiske och sillfiske för annat ändamål än för mänsklig konsumtion inte tillåtas i skärgårdsområdena

Fiske med trål efter nordhavsräka och havskräfta

De föreslagna ändringarna av trålgränserna, justeringarna av trålningsområdena samt de föreslagna tekniska regleringarna för fiskets bedrivande är åtgärder helt i linje med de åtgärdsförslag som Länsstyrelsen redovisat för att uppnå det av riksdagen antagna miljökvalitetsmålet för "Hav i balans samt levande kust och skärgård". För att skydda kust- och skärgårdsområden med höga natur- och kulturvärden, minska fiskets bifångster av oönskade arter och bättre anpassa fiskuttaget efter varje arts biologiska förutsättningar har Länsstyrelsen i sitt uppdrag att regionalisera miljökvalitetsmålen presenterat flera åtgärder med aktualitet i och koppling till Fiskeriverkets förslag.

Mot bakgrund av ovanstående ser Länsstyrelsen positivt på Fiskeriverkets förslag till att trålning efter havskräfta och räka på inflyttningsområdena endast får ske med redskap med artsorterande rist. Utan effektiva selektionsanordningar i trålarna kan verkningsgraden av ett förbud mot fiske efter torsk dessutom ifrågasättas. Trålfisket efter havskräfta är idag det mest betydelsefulla fiske på inflyttningsområdena. Genom att tillåta fortsatt fiske med trålar som effektivt sorterar ut fisk kan detta kommersiellt värdefulla trålfiske fortgå. En förutsättning är dock att trålarna har en tillräckligt hög fångsteffektivitet avseende målarten.

En väsentlig utgångspunkt för den aktuella avgränsningen av trålningsområdena är att lekande och uppväxande fisk skall skyddas så att bestånden av demersala arter kan återhämta sig. Havsbottnarnas hårbottnar och rev är värdefulla livsmiljöer för ett stort antal fiskarter. Genom att undanta sådana bottenmiljöer från fysisk påverkan kan det förväntas positiva effekter på fiskbestånden samtidigt som andra organismer som är känsliga för fysiska ingrepp får möjlighet att utvecklas ostört

Länsstyrelsen vill dock anmärka på den kunskapsbrist som råder avseende bottenhabitaten och dess känslighet gentemot trålning. Länsstyrelsen anser att det kan finnas behov av en översyn av inflyttningsområdenas utbredning när kunskapen om bottenmiljöerna inom det aktuella vattenområdet har förbättrats.

Länsstyrelsen vill även göra gällande att det med utgångspunkt från förslagen bör finnas utrymme för att utarbeta modeller för lokal fiskeförvaltning. I de åtgärdsförslag som Länsstyrelsen presenterade inom ramen för projektet "Levande skärgård" ingick ett förslag till lokal fiskeförvaltning för de två norra inflyttningsområdena enligt Fiskeriverkets föreskrifter.

Förbud mot fiske efter torsk och lyrtorsk

Länsstyrelsen ser i dagsläget förslaget om ett förbud mot torskfiske under årets första kvartal som en välmotiverad fiskevårdsåtgärd. För att förslaget skall få avsedd verkan är det av största betydelse att förbudet harmoniserar med de bestämmelser som reglerar snörpvadsfisket och trålfisket inom området. En sådan harmonisering kan göras gällande om snörpvadsfiske innanför trålgränsen förbjuds under perioden och om trålfiske endast får ske med selektiva trålar. Med dessa regleringar kan fiskeridödligheten på torsk och lyrtorsk kraftigt begränsas.

Övrigt

För att bl.a. utvärdera effekterna av för beståndsvården införda tekniska fiskeregleringar och andra fiskevårdande insatser behövs en övervakning av kustnära fiskbestånd. Beståndsovervakningen bedöms vara en viktig del i den undersökningsverksamhet som erfordras för att få till stånd en effektiv förvaltning av de kustnära fiskbestånden. Övervakningen bör ske i mycket nära samarbete med yrkesfiskarna.

Strömstads kommun

Miljö- och hälsoskyddsavdelningen har granskat förslaget och håller med länsstyrelsen i sin analys. Det är primärt åtgärder som syftar till att skydda kustnära vatten. Åtgärderna förväntas i första hand drabba kräftfisket, något som i förlängningen antas medför ökat fisketryck på nordhavsräka, Åtgärderna ses vidare som otillräckliga och aningen missriktade, då de drabbar en mindre grupp fiskare speciellt hårt, Ytterligare åtgärder över större områden ses som nödvändiga för fiskens och fiskets överlevnad.

Arbete med att ta fram lösningar i form av selektiva redskap pågår t.ex. genom försök med artsorterande rister på kräfttrålar m.m. Detta sker bl.a. i samverkansgruppen Väderö- Kosterfjorden där berörda fiskare tillsammans med forskare och lokala politiker arbetar med frågor rörande det lokala fiskets framtid.

Miljönämnden beslutar

att det är angeläget att skydda enskilda arters överlevnad

att fisket är en viktig lokal näring

att föreslagen åtgärd bör omarbetas och kompletteras med åtgärder över större områden. Nuvarande förslag anses i allt för stor grad drabba enskild grupp, d.v.s. lokala kräftfiskare.

att lösningar måste tas fram i samförstånd med berörda fiskare, där lokala förutsättningar skall vägas in.

Tanums Kommun

Förutsättningen för ett framtida uthålligt och levande småskaligt kustfiske i Norra Bohuslän är att de resurser havet innehåller skattas på ett förnuftigt och ansvarsfullt sätt.

Kommunen anser att en lokal förvaltning av kustzonens fiske är att föredra framför generella bestämmelser men det förutsätter att man har mandat att besluta om vilket fiske som får/skall bedrivas. För vissa fiskarter som t ex har sina uppväxtområden här, men vars lekområden ligger utanför västerhavet, måste dock nationella/internationella bestämmelser gälla övergripande, trots en lokal förvaltning.

Yrkesfiskets företrädare har i dialog med Tanums kommun fört fram förslag till hur man vill nå ett uthålligt kustfiske i Norra Bohuslän.

Det kan ske genom selektering men det kan också ske genom andra åtgärder som yrkesfiskarna själva vill föra fram i konkreta diskussioner om en förvaltningsplan, i likhet med det arbete som gjordes inom ramen för förvaltningsplanen Koster- Väderöran.

Vad som oroar yrkesfiskarna idag är den kategoriska byråkratiska modell som föreslås, utan den nödvändiga dialogen med de som har stor kunskap och erfarenhet från fiske i det just aktuella området i Norra Bohuslän.

Tanums kommun föreslår efter att ha diskuterat frågan med representanter för yrkesfisket, att innan beslut fattas om ändring av föreskrifterna ovan, skall en arbetsgrupp bestående av representanter för Länsstyrelsen, Fiskeriverket, kommunerna Tanum och Strömstad samt SVC, SFR och Tjärnö marinbiologiska laboratorium tillsättas.

Gruppen skall utarbeta en förvaltningsplan för det aktuella området i norra Bohuslän där förutsättningarna för ett uthålligt fiske skapas i samarbete med yrkesfisket.

I de fall fiskenäringen drabbas av inkomstbortfall, förutsätts att kompensation sker via Fiskeriverkets försorg. Detta är också viktigt för att kunna bibehålla ett lokalt intresse för kustnära fiske.

Tanums kommun konstaterar slutligen att förslaget om det genomföres, kommer att få negativa konsekvenser för trål-/snörpvadfisket på kort sikt och även påverka förutsättningarna för verksamheter i land såsom mottagningsställen, besöksnäring mm.

Det finns även risk att om fångsterna minskar drabbas logistiken, dvs transporter till och från auktioner och mottagningsställen, vilket kan få till följd att fiskarna kan få svårt att avyttra sina fångster och därmed minskad lönsamhet i sitt fiske. Även i dessa avseenden bör kompensation utgå till drabbade. För fisket efter kräfta med bur, är förslaget sannolikt gynnsamt.

Sotenäs Kommun

SVC avd 4 anser att Fiskeriverkets förslag hotar det kustnära fisket och därför bör omprövas på flera punkter. Man föreslår därför att arbetsgrupper tillsätts med företrädare för fisket, kommunerna, länsstyrelsen och forskarna om en kustzons- förvaltning i linje med Koster- Väderöförvaltningen.

Sotenäs kommun ansluter sig till det remissvar som SVC avd 4 har avgivit.

Lysekils kommun

Lysekils kommun anser i likhet med SVC avd. 4, att Fiskeriverkets förslag hotar det kustnära fisket och därför bör omprövas på flera punkter. Lysekils kommun tillstyrker därför, att arbetsgrupper tillsätts med företrädare för fisket, kommunerna, länsstyrelsen och forskarna om en kustzonsförvaltning i linje med Koster- Väderöförvaltningen.

Uddevalla kommun

Uddevalla kommun anser att förslaget är ett steg i rätt riktning. Det bör dock påpekas att kommunen, i linje med OP 2002, inte stöder något vadfiske överhuvudtaget inom kommunens gränser.

Tjörns kommun

Kommunstyrelsen anser, att de förslag som berör selektering i räk- och kräftfisket är väl underbyggda förslag, som påtagligt ändrar exploateringsmönstret i en sådan riktning, att discardsproblematiken reducerats till ett minimum. Detta är också väl förankrat bland kustfiskarna. Däremot kommer utflyttade trålgränser, förbud mot fiske med snörpvad och ringnot innanför trålgränsen under första kvartalet etc. att få högst begränsade effekter på demersala bestånd. Tvärt om hotas det kustnära fisket påtagligt med dessa förslag.

Likså kommer förslaget om utflyttade trålgränser att spoliera det småskaliga trålfisket efter havskräfta som bedrivs utanför kusten, ofta med en- och tvåmansbåtar, och som i stort sett saknar alternativa fiskemöjligheter. Detta problem bör lösas med kräftselektion- exempelvis den framlagda ristmodellen- och effortbegränsningar anpassade efter lokala fångstplatser i hela kustzonen (12 mils zon). I annat fall blir hela trålgränsfrågan en fiskeripolitisk symbolhandling snarare än biologisk förvaltning av bestånd.

Vad beträffar ringnotsfisket under första kvartalet finns enligt kommunstyrelsens uppfattning bättre förslag att tillgå, där vissa begränsningar kan göras på grundområden etc. Dessa fartygs konsumtionslandningar, tillsammans med det fåtal trålare som idag förser beredningsindustrin med råvara hela året, är helt avgörande om beredningsföretagen skall kunna överleva och utvecklas.

Kommunstyrelsen finner det anmärkningsvärt, att Fiskeriverket inte någon enda gång tillfrågat eller samrått med berörda organisationer, som företräder kustfisket. Den lokala kunskap, som det lokala kustfisket besitter, har således inte kunnat tas tillvara. Vi anser att Fiskeriverket inte bara brutit mot sina instruktioner att samråda med näringen, utan att man genom detta förfarande har avsat sig möjligheten att kunna lägga fram väl genomtänkta och mer verksamma förslag inom hela 12- milszonen d.v.s. kustzonen.

Detta får stor betydelse för legitimiteten i verkets förvaltningsåtgärder och påverkar i sin tur möjligheterna att internationellt lägga fram åtgärdsförslag, som bör omfatta hela den gemensamma fiskeripolitikens regelverk, om full biologisk effekt skall uppnås.

Kommunstyrelsen förslår, att den modell som lades fram beträffande överenskommelsen om Koster- Väderöfjorden så snart som möjligt tillämpas även i detta fall. I denna miljöprövning lade yrkesfisket, länsstyrelsen och berörda kommuner ner ett stort arbete på att skapa legitimitet för en ny förvaltning. Alla parter uttryckte sin önskan att Fiskeriverket ”överta processen” inom den svenska kustfiskezonen. Eftersom detta uteblivit önskar vi att Fiskeriverket genomför motsvarande processer i samtliga de förslag som Fiskeriverket nu lagt. Detta tillvägagångssätt ligger också helt i linje med gemenskapens synsätt och direktiv vad beträffande kustzonens förvaltning och regelverk inom nationalstatens egen kustzon.

Öckerö kommun

Med anledning av detta remissförslag inbjöds Öckerö kommunstyrelse tillsammans med Ingemar Berglund och Håkan Westerberg från Fiskeriverket till ett möte som arrangerades av styrelsen för SVC:s avdelning 1 norra skärgården. Under mötet blev kommunstyrelsen uppmärksam på en hel del svagheter och direkta felaktigheter i det framtagna utredningsmaterialet. Materialet gav också en bild av att de förslag som Fiskeriverket lagt, kommit till under stor hast och ej verkar tillräckligt underbyggt.

Att genomföra ett så pass genomgripande förslag som föreligger och som ger omätbara konsekvenser för det fortsatta fisket, binäringen och kustsamhällena samtidigt som det utgör ett hot mot hela fiskerinäringen, måste vara 100 % väl förankrat. Man bör alltså först undersöka alla tänkbara möjligheter till åtgärder som skulle kunna leda till en bättre situation för det svenska fisket.

Det primära som Fiskeriverket bör göra innan man lägger ett förslag som påverkar hela fiskerinäringen är att göra en noggrann analys av vilka miljöpåverkande faktorer som har negativ effekt på fiskpopulationen. T ex hur påverkar den okontrollerade sälstammen tillgången på fisk? Enligt vedertagna uppgifter från experter på området så konsumerar sälstammen mellan 40 till 1 00 ton fisk varje dygn (ca 22.000 ton/år) vilket vida överstiger den mängd fisk som hämtas upp av våra yrkesfiskare (svenska torskkvoten i Skagerack och Kattegatt uppgår till knappt 1500 ton/år).

Detsamma gäller skarven som framför allt hämtar sin föda på grunda vatten och vars stam ohämmat ökar.

Mycket talar också för att miljön i form av utsläpp av olika slag liksom dumpning av enorma mängder muddermassor från Göteborgs hamn i våra kustnära vatten och vars giftinnehåll vi inte känner troligen har en stor negativ påverkan på de aktuella fiskebestånden.

Fisket utgör den enskilt största näringen i Öckerö kommun och är av oerhört stor betydelse för kommunens fortsatta utveckling. Stora resurser satsas inom kommunen på utbildning inom fisket och det är av största vikt att inte tron på fisket som framtidssyrke påverkas negativt av hastigt påkomna åtgärdsförslag.

Öckerö kommunstyrelse har därför i full enighet beslutat att återremittera hela remissen. Vi önskar låta berörda instanser än en gång se över frågan inte minst på grund av den stora osäkerhet och okunskap som råder i dessa frågor. En förutsättning för att finna lösningar är att ett nära samarbete mellan Fiskeriverket och fisknäringen kommer till stånd. Vi anser också att säl- och skarvstammen skall minskas genom att införa begränsningar i salskyddsområdena men även tillåta kontrollerad avskjutning av säl och skarv.

Göteborgs kommun

Miljöförvaltningen avstår att yttra sig i detta ärende.

SVC avdelning 4 (Sotenäs, Lysekil)

Fiskeriverkets förslag hotar det kustnära fisket och bör omarbetas på flera punkter.

Vi föreslår därför att arbetsgrupper bildas med företrädare för fisket, kommunerna, länsstyrelsen och forskarna om en kustzonsförvaltning, som ett bra exempel kan nämnas Koster-Väderöförvaltningen.

Smögens Fiskauktionsstyrelse

Så som förslaget utformats får det stora negativa konsekvenser för det kustnära trålfisket, framförallt enmansfisket drabbas med tanke på att det oftast är fiskefartyg av mindre modell.

Vi föreslår att verket tillsammans med fiskets organisationer, forskare samt kommunerna bildar en arbetsgrupp för att hitta lösningar som långsiktigt kan trygga ett kustfiske,

Bohusläns kustfiskareförening

Vad beträffar inledningen, kan man av denna dra slutsatsen att detta förslag inte är genomtänkt, och att man har mycket dåliga kunskaper om hårdbottnar, fisket och bestånd i det nordligaste området på västkusten (Sörgrundsberget - Norska gränsen). Vi yrkesfiskare som bedriver fiske i

detta område har stor kunskap om både bestånd och bottenförhållande, och självklart så är det vi som har den största kunskapen inom fisket och dom metoder som används. Vi är alla överens om att fiskbestånden är små, och man måste göra något åt detta. Vad som inte kommer fram är att i dom nordligaste delarna har det inte funnits fisk på 50 år. Och vad beträffar inflyttnings området Väderöarna- Ramskär, fanns här ingen fisk när dessa öppnades för trålning. Yrkesfisket har aldrig bedrivit något betydande fiske i dessa områden förrän kräfttrålningen började i början av 1980 talet, och då fanns det god tillgång på fisk i området utanför trålgränsen. Mig veterligen finns det idag inte någon dokumentation på vare sig lekområden eller uppväxtområden i detta område. Att man då går ut och generaliserar hela kusten, och föreslår åtgärder som inte har någon som helst betydelse för varken bestånd eller hårbotten i detta område. Detta tyder på en desperation, som i värsta fall kan ödelägga yrkesfisket i norra Bohuslän.

Vi kommer här nedan att ge våra synpunkterna på dom olika punkterna i remissen.

3 § Trålgränsen idag går 2 mil utanför baslinjen. Det finns undantag, så kallade inflyttningsområden, där man får tråla efter havskräfta och räka. Det finns idag ingen som helst anledning att flytta ut trålgränsen p.g.a. detta fiske. Det som säges i inledningen, om att skydda bestånd och hårbotten, kan göras på andra sätt, så att det fisket som bedrivs här idag, och som är helt avgörande för ett fortsatt yrkesfiske i norra Bohuslän, får fortsätta. Man kan t.ex. skydda hårbotten genom att begränsa rullarna på trålarna, vilket skulle innebära att det blir omöjligt att tråla på hårbotten. Vad beträffande bestånden, bör man rikta in sig på selektering, så att oönskad bifångst undviks.

2 a §. Vad beträffande fiskeförbud gällande torsk och bleka, ser vi ingen anledning att ha ett förbud om vi har selektiva redskap.

7a.§ Vad gäller nordhavsräka gäller dessa bestämmelser redan i dag. När det gäller kräfttrål så är vi inte emot selektering. Men selekteringsmetoden skall vara utprovad och fungerande. Det rist som föreslås, är idag inte godtagbart i det utförande som är beskrivet. Det återstår fortfarande en hel del jobb för att få det så effektivt att det blir ett godtagbart selekteringsmetod. Om det skall vara enkelkopplad eller dubbelkopplad trål är helt irrelevant om man har en selektering.

Fyrkantmaskor är helt okej. Vad beträffande 10 cm rullar visar detta att man inte vet vad man pratar om. Vid fiske med så kallad stentrål används idag till största delen rullar med en diameter på 6-8 tum. (15-20 cm) För att kunna tråla på hårbotten utan att riva sönder trålen, krävs det minst 12 tums rullar, det som används mest i trålning på hårbotten är 14 tum och uppåt. Det skall också tilläggas att i området finns det idag bara en båt som fiskar på detta viset.

10 §. Enligt Fiskeriverkets egna undersökningar så är bifångsten mycket liten vid snörpvadsfiske, vilket borde innebära att ett förbud mot detta fisket är onödigt. Det skall också tilläggas att dom fiskare som bedriver detta fiske

har erbjudit sig att ta med forskare ut, för att ännu en gång visa hur liten bifångsten är.

Motivering

Jag vill här ännu en gång påstå att man generaliserat hela kusten, och dragit slutsatser som varken har biologisk eller vetenskaplig grund. Vare sig lekplatser eller uppväxtområden är dokumenterade, och vad beträffande hårdbottnar så har yrkesfisket idag den i särklass bästa dokumentationen. Vad gäller trålgränsen så nämns inte varför man flyttade in dom så kallade inflyttningsområdena. Detta gjorde man nämligen enbart för kräftfisket, som än idag är ett av dom bestånden som inte är hotade. Att då ta bort dom områden som där det idag fiskas merparten av den kräfta som landas i detta område ter sig från fiskets sida helt vansinnigt. Man skall också ta i beaktande att om dessa områden stängs, tvingas fisket ut i dom områdena som i detta förslag inte har något krav på selektering, och där merparten av den fisk man vill skydda finns.

När det gäller hårdbottnar i inflyttningsområden har Fiskeriverket använt båtsportskort, Fiskeriverket borde veta att båtsportskort endast visar en generell djupkurva som inte stämmer överens med dom verkliga förhållandena. Om man skall skydda hårdbottnar så krävs det att man kartlägger dessa, eller gör som vi föreslagit, begränsar rullarna på trålarna.

Konsekvensutredning

När man påstår att fiske efter havskräfta, nordhavsräka, sill och skarpsill kommer att kunna fortgå som tidigare så ljuger man, eller så har man inte förstått vad förslaget innebär för yrkesfisket. När man sedan påstår att detta på sikt kommer att ge ökade fångstmöjligheter och ökad lönsamhet, både utanför och innanför trålgränsen, kan man fråga sig vem skall bedriva detta lönsamma fiske. För det än nämligen så att om detta förslag genomförs så kommer yrkesfisket i norra Bohuslän att slås ut. Vi från Bohusläns kustfiskarförening föreslår att hela förslaget dras tillbaka. Vi kräver att man gör en ordentlig utredning vad beträffar hårdbottnar och uppväxtområden. Vi kräver också att yrkesfisket skall vara med i denna utredning, och att man kan samarbeta för att komma fram till åtgärder som verkligen gör nytta.

Astrid Fiskexport AB och MP- produkter

Ett förverkligande av de i remissen föreslagna åtgärderna med utflyttning av trålgräns och förbud av vadfiske innanför baslinjen och trålgränsen skulle få katastrofala konsekvenser för våra industrier. Vi ser därför att vi mycket tydligt måste markera detta gentemot Fiskeriverket.

I huvudsak är det i de områden som enligt remissförslaget skall stängas som all sill till våra industrier fiskas. Astrid Fiskexport AB tillsammans med MP produkter är de i särklass största köparna av konsumtionssill på Västkusten och i Sverige. Hittills i år har vi tillsammans köpt 5 000 ton av den svenska sillfångsten på västkusten, vilket är merparten av den totala svenska kvoten. 100 % av fångsterna levererad av ringnotbåtar är fiskad innanför baslinjen.

100 % av fångsterna från trålare är fiskad vid nuvarande trålgräns. Som fisket ser ut och med en förändring i enlighet med remissförslaget kan vi konstatera att båda våra industrier knappast skulle kunna få någon råvara. Därmed kan vi heller inte bedriva våra verksamheter som då får läggas ned.

Våra industrier är bland de i särklass bästa anläggningar i Sverige för att hantera och bereda konsumtions sill. Vid en nedläggning går hela fiskerinäringen med beredningsindustrin och båtar miste om en betydande del av kvarvarande sillindustri i Sverige. Ett 60-tal anställningstillfällen försvinner direkt bara ifrån våra företag.

Följande hämtat ur remissen ”syftet med förslaget är att såväl skydda bestånden som att möjliggöra ett fortsatt fiske”. Vi menar att det inte följer någon bifångst överhuvudtaget av vare sig torsk eller annan bottenfisk vid landningarna av sill, vare sig från trålarna eller från ringnotbåtarna. Detta framgår av båtarnas loggboksrapporter och borde kunna styrkas av kustbevakningen som kontrollerat ett mycket stort antal landningar sedan innevarande säsong startade i augusti 2002. Förslaget skulle alltså enligt vårt förmenande inte leda till ett skyddande av bestånden. Ej heller möjliggöra ett fortsatt fiske (i alla fall inte efter sill). Istället leder det till drastiskt minskande fångstmöjligheter för de fiskebåtar som satsar på fiske av sill för konsumtionsändamål. Vilket i sin tur leder till nedläggning av beredningsindustrier.

GG 39 Rossö (Sterner Lundgren) och GG 840 Svanen (Stefan Larsson)

Vi bedriver ett kustfiske efter sill & skarpsill i Skagerak & Kattegatt med flyttrål. Från 1 oktober till 1 mars bedriver vi vårt fiske vid nuvarande gränser. November, december fiskar vi skarpsill till konsumtion övrig tid fiskar vi sill till konsumtion. Vi har byggt om våra fartyg i med RSV-tankar, vakumpumpsystem för lossning för ca; 10 miljoner, med EU-bidrag. Detta för att kunna hålla bra kvalitet på sillen & skarpsillen som vid dagligen lossar till fabrikerna på Västkusten.

Konsekvenser av utflyttad trålgräns.

- Det finns ingen sill & skarpsill vinterhalvåret utanför den föreslagna trålgränsen. Den sill & skarpsill som finns är för liten för att säljas till konsumtion.

- Enligt äldre fiskare som jag prata med stod även sillen förr på de inre trålgränserna, annars fiskade de i Nordsjön.

- Fiskeflottan på Rörö består mest av sill & skarpsill fartyg, våran livsmedelsbutik på ön förser dessa med olja & proviant. Skulle affären förlora dessa inkomstkällor som är av betydande storlek kan konsekvenser bli att affären får stänga vilket i sin tur drabbar öns befolkning hårt.

- Industrierna på Ellös, Mollösund och Rönnäng är till stor del beroende av dagliga landningar under vintern. De har idag stora problem med köpmotstånd av Östersjösislen p.g.a. dioxindebatten. Vi tror de kommer att

drabbas hårt om vårt fiske försvinner.(det finns 6-8 fartyg till som bedriver flyttrålfiske i Skagerrak och Kattegatt)

- Våra egna företag drabbas ekonomiskt p.g.a. att vi har för små fartyg att bedriva ett lönsamt foderfiske.

Motivering rör fortsatt fiske på nuvarande gränser.

- Vi fiskar med flyttrål, vilket är det renaste fisket när det gäller bifångster i det aktuella området Skagerak & Kattegatt, bifångsterna är ej mätbara i procent, för kontroll av detta kan vi hänvisa till våra loggböcker, kustbevakningens landningskontroller som varit omfattande under hösten.

- Selektionen av bifångster i en flyttrål är nästan hundra procentig, inom de aktuella områdena. Detta beroende på att det inga maskor finns i förststycket utan det består av långa stroppar som skrämmer in sillen & skarpsillen, där går bifångsterna av fisk ut ur trålen. Vid rent sillfiske har vi frivilligt i oktober 2002 övergått till 42mm maska i struten, vilket medför att inbladningen av små sill nästan försvann.(tillåten maskstorlek är 32mm)

- Den negativa botteneffekten med en flyttrål är minimal, därför att den har ingen eller liten bottenkontakt. Sillen står ofta mitt i vattnet då dras givetvis flyttrålen också uppe i vattnet. Har sillen bottenkontakt dras flyttrålen nära botten fast med dålig bottenkontakt, alltså påverkar inte trålen nämnvärt på bottenmiljön.

- Huvuddelen av våra inkomster kommer från det aktuella området

Låt oss inte bli en bricka i ett politiskt spel utan låt förnuftet råda.

Vi hoppas att vi kan samarbeta istället för att motarbeta varandra för att få ett hållbart svenskt fiske. Vi bidrar inte till någon utrotning av vitfisk eller förstör botten med vårt flyttrål fiske. Vi anser inte att det finns sakliga grunder till att flytta ut detta fiske. Ni är välkomna att gå med ut på fiske för att kontrollera våra uppgifter. Vi hoppas att ni beaktar denna skrivelse noga.

Alfhilds Fiskeri AB

Vi fiskar enbart sill med flyttrål, som är skonsammast för havsbotten. Vi får ingen torsk eller andra bottenlevande fiskar när vi fiskar i det område som nu ska begränsas med de nya trålgränserna. Detta område som ska förbjudas för trålfiske är ett område där vi erhåller drygt 60 % av årets omsättning. Eftersom detta är åtgärder som ska vidtas för att i huvudsak rädda torsken. Vi får inte någon torsk på det sätt som vi idag bedriver vårt fiske, är det omöjligt för oss att förstå varför även flyttrålsfiske ska drabbas av ändrad gränssättning.

GG 683 Rön fiskar tillsammans med fiskebåten GG 570 Marina och säljer hela fångsten som konsumtionssill till beredningsindustrin Paul Mattsson på Ellös. För trålslaget Rön och Marina innebär detta en dödsstöt eftersom det inte går att leva på en inkomstkälla som reduceras med hälften när situationen redan är ansträngd. Paul Mattsson kommer inte att få den sill

som de behöver eftersom de inte kan köpa ifrån Östersjön med dess höga dioxinhalter.

Vår vädjan är att trålgränsen för sillfiske i Kattegatt och Skagerrak ska kvarstå i nuvarande form.

GG 570 Marina

Vi har i generationer bedrivit fiske med fiskebåtar som har haft namnet Marina. Vi har idag en fullt moderniserad trålare som förra året moderniserades och kvalitetssäkrades med nya silltankar och kylsystem.

Arbetena utfördes med delfinansiering med strukturmedel ur fiskefonden. Hela projektet flöt bra och vi genomförde samtidigt ett generationsskifte som innebär att nästa generation tog över huvudansvaret för Marina och fiskelaget, det har "känts" mycket bra.

Då vi läser Er utredning så konstaterar vi att det är mycket svårt för vårt företag att överleva och framför allt så undrar vi hur lång framförhållning Ni har när det gäller gränser, kvoter och andra beslut som vi är helt beroende av för att planera ett långsiktigt fiske över generationsgränserna.

Den föreslagna trålgränsen gör att vi som sillfiskare inte kan bedriva vårt vinterfiske som vi både räknat med men framför allt är helt beroende av.

Då vi gjorde och tog fram kalkylen för vårt företags investering så var vi i kontakt både med fiskets organisationer och Fiskeriverket, skulle man vetat att det var så stora förändringar på gång så skulle vi inte genomfört vår organisationsförändring och då heller inte den stora investering som gjordes.

Då vi förstår att målet/åtgärden inte var att "stoppa" sillfisket så tycker vi och vädjar till Er att se över förslaget igen då Ert förslag helt och fullt kommer att innebära slutet för vårt bolag.

Som vi kan utläsa eller anta så är Ni rädda för att vi får bifångster i form av vitfisk. Vi har mycket liten bifångst och önskar vi ha vitfisk till middag ombord så får vi som andra gå till fiskaffären. Så sent som den 10 mars i Ellös gjordes kontrollen av KBV/Strömstad och ansvarig inspektör Krister Fjällström. Bifångsten bestod i 1 st "Stenbit" fångstvärde 0 kr vikt 2 kg. Anmäld last/fångst 71 000 kg sill på fiskelaget Marina/Rön.

Fiskberedning Paul Mattsson AB

Komplettering till Afhild Fiskeri AB skrivelse 2003-03-06.

Fiskberedning Paul Mattsson AB beredde 2002 drygt 8 000 ton sillråvara till mänsklig konsumtion. Vi har 60 årsanställda och omsatte 2002, 66 miljoner kronor, varav 60 % till export. Vi planerar en utökning av verksamheten och har inlett en ansökan om utökad produktion till 25 000 ton sillråvara.

Landningarna från GG 683 Rön och GG 570 Marina utgör idag basen för vår råvaruförsörjning. Det är avgörande för vår fortsatta existens och utveckling att ovan nämnda fiske rar fortsätta som tidigare.

Västkustens husbehovsfiskares förening

Vi anser att fiske med snörpvad och ringnot skall förbjudas inne i fjordarna. Dels för att alla eller många fisksorter existens hotas genom den så kallade dammsugning av fisk. Och dels av den skada som detta ta gör på bottnarna. Gamla föreningar från ex industrierna i Stenungsund samt från Uddevalla rörs upp från bottnarna och skadar den marina miljön. Vi kan ju nämna att när det muddrades vid Uddevalla varvet och massorna tömdes ute på fjorden dog tången längs stränderna ända ut mot Svanesund.

Business Region Göteborg AB

Ovanstående förslag från Fiskeriverket innebär att nuvarande fiskegränser flyttas ut som ett led i att öka fiskbestånden av framförallt torsk, kolja och vitling. Åtgärden skulle få mycket omfattande konsekvenser för det kustnära fisket och beröra en mycket stor del av fiskenäringen i regionen. Detta leder i sin tur till vittgående effekter på fiskekommunernas möjlighet till ekonomisk försörjning och antalet arbetstillfällen.

Med anledning av detta vill vi på Bussiness Region Göteborg AB påtala vikten av att Fiskeriverket mycket noga beaktar de synpunkter som yrkesfisket och övriga berörda parter i regionen har lagt fram. I syfte att nå den bästa möjliga lösningen, bör man samråda med berörda organisationer som företräder kustfisket.

Det är mycket väsentligt att verket tillvaratar den erfarenhet och kunskap som dessa aktörer besitter. Det finns anledning att noga undersöka de tänkbara möjligheter till åtgärder som skulle kunna leda till en bättre situation för det svenska fisket. Fiskeriverket bör också beakta huruvida det bör göras noggrann analys av vilka miljöpåverkande faktorer som har en negativ effekt på fiskpopulationen.

Svenska fiskare har visat en stark vilja att förbättra situationen för fiskbestånden och exempelvis gått i bräschen för framtagning och användning av miljöanpassad utrustning. Detta är en god plattform för att söka lösning i samförstånd.

Christian Andersson

En flyttrålare drar aldrig sitt redskap på hårdbottnar. De fångar en sådan minimal bifångst att det inte är värt att nämna. Då Ni vill rädda småfisken, hur motiverar Ni att vi på vintern skall ligga och tråla små sill på djupt vatten när den stora sillen är på grunt vatten. Ni antyder att 1990 försvann fisken i norra Kattegatt och skyller på fiskaren, men 1990 fick ett visst massabruk tillstånd att öka sina utsläpp med många procent men det sägs ingenting om. Nä, enligt min och många andras åsikter är det ren och skär okunnighet när man sitter med ett båtsportkort och märker ut gränser utan att ha en aning om hur bottnarna ser ut. Dessutom får man ju skilja på olika

fiskesätt och inte dra alla på samma linje. Ta och följ med fiskare ut och lär om hur det fungerar så Ni har vetskap om vad Ni håller på med.

En Burfiskare

Vi är ca 30 yrkesfiskare med kräftburar som stödjer ert arbete med att flytta ut trålgränsen i norra Bohuslän. Hoppas att ni orkar stå emot alla trålfiskares desperata argument för att hålla på med trålvansinnet på inflyttningsområdena. Även om dom lyckas med nya trålar med galler och annat att minska bifångsterna med 50 % är den i alla fall 99,9 % större än den i burar. Det kan väl inte vara meningen med "småskaligt kustfiske" att stora trålare sopar ren botten helt nära land. Nej, ut med trålgränsen dit den hör hemma och låt oss burfiskare ha detta inflyttningsområde i fred. Om detta sker är jag säker på att vi har ett lönsamt ekologiskt, miljöriktigt fiske i all framtid utan förstörda bottnar. Ni gör då en stor tjänst för framtidens fiskare och tänk så många små fiskar som slipper bli måsmat och växa sig stora. Självt har jag fiskat med burar i 15 år och fångsterna är konstanta år efter år. Med en utflyttad trålgräns finns plats för fler burfiskare om det är några ungdomar som vill börja fiska.

Yrkesfiskare med framtidstro

Jag vill börja med en upplysning. Det finns ett stort stöd även bland yrkesfiskare för en utflyttad trålgräns. Framförallt stödjer vi ett indragande av trålfisket i dom så kallade inflyttningsområdena i norra Bohuslän. Vi är idag ett 30-tal yrkesfiskare som fiskar med kräftburar mellan Hunnebostrand och Havstensund. Vi är hänvisade till området öster om Väderöarna. Vårt fiskeområde är hälften så stort som inflyttningsområdet mellan 58 25 och 58 43. Bara området syd sydost om Väderöarna är lika stort som det område vi 30 burfiskare är hänvisade till. Jag anser att det är ett fruktansvärt slöseri med havets resurser att tillåta trålfiske inom dessa områden. På sikt kan dessa områden försörja ett 50 tal burfiskare. Jag uppfattar att det idag är 15-20 trålfiskare som delvis är beroende av dessa områden. Dom har möjlighet att tråla på annat vatten. Om ni tillåter trålfiske med rist inom nämnda områden är burfisket fortsättningsvis utestängda. Anledningen är att trålbåtarna inte visar någon hänsyn dom trålar upp och förstör våra redskap. Fler anledningar att stödja burfisket. Vi bedriver ett selektivt hållbart miljövänligt fiske våra kräftor har en högre kvalité vilket innebär högre pris. Bättre utnyttjande av havets resurser. Som ni vet förekommer ingen bifångst som dör. Dom småkräftor som vi får vilket är få släps tillbaka och överlever. Idag är burfiske det enda fiske som visar positiv utveckling. Förutom vi i norra Bohuslän har antalet burfiskare ökat och ökar även söderut i Bohuslän medan antalet trålfiskare bara minskar. Vill ni ge möjlighet för fler yrkesfiskare i framtiden att bedriva ett skonsamt kustnära småskaligt fiske så stoppa trålfisket nära land.

Länsstyrelsen i Hallands län

Länsstyrelsen ser med stor tillfredsställelse att Fiskeriverket tar tag i överfiskeproblematiken och kommer med förslag på genomgripande fiskevårdsåtgärder i Västerhavet.

Samförstånds lösningar med yrkesfisket bör eftersträvas. Det är en brist att de halländska yrkesfiskarna ej varit delaktiga i processen med att ta fram föreliggande förslag. En förvaltningsplan med inriktning mot fiskevård bör upprättas för det kustnära fisket i Halland. I detta arbete bör ingå företrädare för fiskets organisationer, Fiskeriverket, Länsstyrelsen, Region Halland och berörda kommuner. Arbetet bör bedrivas skyndsamt. I denna plan bör bl.a. skyddet av grundområdena längs kusten, åtgärder mot dumpning m.m. behandlas. I avvaktan på en sådan förvaltnings- och fiskevårdsplan kan Fiskeriverkets förslag tillstyrkas med följande tillägg och ändringar:

Trålgränsen på hela sträckan fr. o. m. Falkenberg till Tylön läggs utanför 20-meterskurvan på sjökortet för att skydda uppväxande fisk samt minska påverkan på havsbotten. Inget trålfiske bör ske på grundare vatten än 20 meter.

Dispens bör kunna lämnas för visst riktat fiske efter konsumtionssill innanför trålfiskegränsen (dock ej grundare än 20 m).

Riktad trålning efter havskräfta inom inflyttningsområdena bör få ske med dubbeltrål. Idag används ej enkeltrål.

I norra Halland bör delar av det tidigare inflyttningsområdet bibehållas för riktat fiske efter havskräfta. Förslagsvis förlängs det nu föreslagna inflyttningsområdet vid Nidingen norrut så att området kommer att sträcka sig vidare i ett område norrut beläget mellan föreslagen trålfiskegräns och baslinjen upp till fyren Tistlarna. Se bif. karta

Fiske med snörpvad och ringnot förbjuds i Kattegatt hela året innanför trålgränsen.

Fiske med landvad förbjuds inom fredningsområdena hela året.

5 kap 1 §. Här anges latituden 56 40 N (förstås ej av allmänheten). Texten bör ändras till följande I Vattendrag som mynnar i Laholmsbukten och söder därom upphör förbuden redan vid februari månads utgång. Nuvarande utformning innebär att Nyrebäcken vid Tylösand kommer med vilket ej är lämpligt,

Länsstyrelsen hemställer dessutom om följande:

att med undantag för riktat fiske efter sill/skarpsill, makrill och havskräfta bör inga maskor i trålar, snurrevadar och nät vara mindre än 110 mm. Trålarna/vadarna bör vara försedda med paneler med 110 mm fyrkantmaska så att undermålig fisk skonas,

att vid fiske med havskrafttrål utanför trålgränsen införes, i samråd med yrkesfiskarna, lämpliga bestämmelser om bl.a. panel med fyrkantmaskor i tråltaket,

att minimimåttet för torsk höjs till minst 40 cm. Minimimåttet bör vara detsamma i Östersjön som i Västerhavet,

att minimimåtten på fisk ses över. Som princip bör fisken ej fångas före könsmognad,

att vid fiske med ålryssjor används bästa kända metod att sortera bort torskungar så att dessa överlever,

att trålfiskets effekt på trål bottenarna utreds. Hur påverkas bottenlevande växt- och djursamhällena samt närsaltutbytet (gödningseffekt),

att fisketiden i Rolfsån med nät (s.k. brickfisket) endast få ske under sommarmånaderna (juni- aug) tills detta otidsenliga fiske inlöses,

att bestånden av säl och skarv hålls på en för fiskbeståndens uthållighet acceptabel nivå.

Länsstyrelsen har 2003-03-21 träffat företrädare för fiskets organisationer och diskuterat igenom Fiskeriverkets förslag.

Varbergs kommun

Varbergs kommun avstår från att lämna yttrande till Fiskeriverket.

Falkenbergs kommun

Fiskeriverkets förslag till ändring av föreskrifterna (FIFS 1993:30) tillstyrkes i huvudsak men med följande förslag på tillägg och synpunkter:

1. Fler fredningsområden inrättas där fisken har sina lek- och uppväxtområden.
2. Trålgränsen anpassas biologiskt exempelvis så att trålfiske ej bedrivs innanför 20 meters djupkurva och att dessa bestämmelser också gäller snurrevad, snörpvad och ringnot
3. Bottenförstörande tråltyper skall snarast fasas ut.
4. Gällande minimimått skall höjas för flertalet fiskarter (53 cm).
5. Redskap som fångar fisk under minimimåttet skall snarast fasas ut.
- 6 Vid fiske med ålryssjor skall redskap och fisketeknik anpassas så att bifångst undvikas.
7. Åtgärder måste vidtagas för att vid allt fiske undvika bifångster av undermålig fisk och havskräftor som dumpas eller blir till mjöl.
8. Föreslagna fiskemetoder för trålfiske efter nordhavsräka och havskräfta bör gälla såväl innanför som utanför trålgränsen i Kattegatt och Skagerrak då bifångster även bör undvikas utanför trålgränsen

9. Fredningstider skall inrättas för fler fiskarter än lax, havsöring, torsk och lyrtorsk.
10. Åtgärder skall vidtas för att skydda arter som är särskilt känsliga för utfiskning såsom hajar, rockor och arter med känslig reproduktionsbiologi.
11. Brickfisket i Rolfsån skall ej påbörjas före 1 juni med motiveringen att det under april och maj främst förekommer utlekt lax i ån.
12. Naturlaxen skall få ett förbättrat skydd genom att nuvarande fiske på blandbestånd snarast upphör i enlighet med internationella åtaganden.
13. Fiske med landvad skall ej ske inom åmynningarnas fredningsområden.

Halmstads kommun

Fiskeriverkets förslag till ändring av föreskrifterna (FIFS 1993 :30) tillstyrkes i huvudsak men med förslag på tillägg och synpunkter.

1. Trålgränsen anpassas biologiskt exempelvis så att trålfiske ej bedrivs innanför 20 meters djupkurva och att dessa bestämmelser också gäller snurrevad, snörpvad och ringnot.
2. Gällande minimimått skall höjas för flertalet fiskarter.
3. Redskap som fångar fisk under minimimåttet skall snarast fasas ut.
4. Åtgärder måste vidtagas för att vid allt fiske undvika bifångster av undermålig fisk och havskräftor som dumpas eller blir till mjöl.
5. Föreslagna fiskemetoder för trålfiske efter nordhavsräka och havskräfta bör gälla såväl innanför som utanför trål gränsen i Kattegatt och Skagerrak.
6. Fredningstider skall inrättas för fler fiskarter än lax, havsöring, torsk och lyrtorsk.
7. Naturlaxen skall få ett förbättrat skydd genom att nuvarande fiske på blandbestånd av lax snarast upphör i enlighet med internationella åtaganden.
8. Fiske med landvad skall ej ske inom åmynningarnas fredningsområden.

Sportfiskarna i Halland

Då det för närvarande råder en mycket kritisk situation för flertalet bottenfiskbestånd i hela Kattegatt måste fisketrycket minska radikalt på de uppväxande individerna och för att skydda lekområdena.

Förslaget att flytta ut trål gränsen till 4 nautiska mil utanför baslinjen är ett bra led i strävan att försöka skapa ett hållbart fiske. Under den rådande situationen är troligen inte detta tillräckligt för att säkerställa ett hållbart

fiske med nuvarande fiskemetoder. Det måste till mycket mer radikala åtgärder och styrningar för att behålla och förnya fiskbestånden i Kattegatt.

Ringnots och snörpvadsfiske under fjärde kvartalet innanför baslinjen ser vi helst att detta upphör snarast. Dessa platser är viktiga uppväxt- och samlingsplatser inför den stundande torskleken.

Vad beträffande det så kallade brickfisket i Rolfsån bör detta upphöra.

Stig Nilsson, Halmstad

Om dessa föreslagna föreskrifter genomförs kommer det att innebära en katastrof för det småskaliga kustfisket, vilket man tidigare sagt sig värna om.

Att fiska med garn och snurrevad utanför trålgränsen är omöjligt då en konfliktsituation uppstår mellan trålfiskare och garn- respektive snurrevadsfiskare eftersom trålarna drar igenom garnlänkarna och fastnar i snurrevadslinorna vilket innebär förlorade redskap och fördärvat fiske. Idag bedrivs snurrevadsfiske endast av två båtar, GG 181 Västerland och HD7 Juno af Halmstad. Dessa båtar är redan nu utestängda från sina bästa fiskeplatser vid Hovs hallar och Skälderviken i och med det nya fredningsområdet.

Innan några förändringar av fiskestadgan sker bör man under några år utvärdera fredningsområdenas betydelse i Laholmsbukten och Skälderviken, dessutom skall man medverka till att säl- och skarvbeståndet kraftigt decimeras samt att nyetablering av industriell verksamhet krävs på fullständig rening innan tillstånd gives.

Länsstyrelsen i Skåne län

Länsstyrelsen konstaterar att de föreslagna åtgärderna i många delar är mycket genomgripande och förväntas få en påtaglig effekt på såväl fiskbestånden som förutsättningarna för fisket. Länsstyrelsen anser att den nuvarande beståndssituationen för bl.a. torsk är sådan att omedelbara åtgärder krävs varför Fiskeriverkets initiativ är berömvärt.

Skånes fiskareförbund har i sitt yttrande till länsstyrelsen framfört att ”inga ändringar får ske innan miljöprovning m.m. av framlagda förslag har skett.” Vidare anser man att arbetsgrupper bestående av olika intressenter bör utses som skall genomarbeta förslagen innan beslut fattas.

Länsstyrelsen anser att situationen för bl.a. torskbeståndet är sådan att man ej kan avvakta en sådan beredning utan att förslagen skall genomföras skyndsamt. Den försiktighetsprincip som skall genomsyra fiskeriförvaltningen är ett starkt skäl för ett sådant förfarande.

Länsstyrelsen välkomnar dock ett tillvägagångssätt som innebär ett ökat deltagande från de lokala/regionala intressenterna vid ändringar av gällande fiskeföreskrifter. Ett sådant arbetssätt ligger också i linje med intentionerna i EU:s nya fiskeripolitik. Länsstyrelsen tillstyrker därför att lokala, brett

förankrade arbetsgrupper tillsätts med de intentioner som Skånes fiskareförbund för fram. I det fall Fiskeriverket väntar med genomförandet av förslagen tills dessa behandlats av arbetsgrupper måste behandlingen i grupperna ske skyndsamt.

4 kap 1 § ny trålgräns

Länsstyrelsen är positiv till Fiskeriverkets strävan att begränsa trålfisket inom fiskens lek- och uppväxtområden. Trålfiskets effekter på fiskbestånden och bottenfauna har beskrivits i Fiskeriverkets PM "Analys av effekterna av ändrad trålgräns". Länsstyrelsen delar i stort de slutsatser som Fiskeriverket gjort i detta PM. En utflyttning av trålfiskegränserna bedöms av länsstyrelsen få en positiv effekt på såväl fiskbestånd som övrigt marint liv. Dock bör samtidigt hänsyn tas till det lokala fiskets möjlighet till fortsatt försörjning. De undantag som föreslås för fiske med kräfttrål försedd med artsorterande rist har till uppgift att tillgodose detta intresse.

Det skånska lokala fisket på västkusten bedrivs nästan uteslutande med garn och ryssjor. Detta fiske har omfattats av skärpta föreskrifter från januari 2001. Förslaget om utflyttat trålgräns inriktas mot det mer storskaliga trålfisket vilket gynnar det småskaliga fisket i området. Det trålområde (nr 6) som berör Skåne har nyttjats i liten omfattning och är dessutom avsatt som totalt fredat område under perioden 1 januari- 31 mars. Ett trålfiskeförbud i området förbättrar förutsättningarna för en positiv utveckling av fiskbestånden i Laholmsbukten. Fiskeriverkets förslag att upphäva detta inflyttningsområde välkomnas därför. I detta sammanhang erinras om att det periodvis omfattande olaga trålfisket i området kan kullkasta de positiva effekterna som förslaget kan innebära. Länsstyrelsen vill därför betona vikten av att arbetet med att förhindra detta intensifieras.

4 kap, ny 2a §

Förslaget innebär att allt fiske efter torsk och lyrtorsk förbjuds innanför trålfiskegränsen. Länsstyrelsen tillstyrker förslaget. Bestämmelsen bör dock kompletteras med ett stadgande att det även är förbjudet att ombord behålla och ilandföra bifångst av torsk och lyrtorsk som erhålles vid fiske efter andra arter än torsk och lyrtorsk.

Länsstyrelsen ifrågasätter med anledning av detta förslag om nuvarande fredningsområden i Skälderviken och Laholmsbukten skall finnas kvar. Skälen för en enkel regelflora är i detta fallet starkare än den betydelse ett totalt fiskestopp har i dessa områden under en period då fångstförbud gäller för torsk.

4 kap 10 §

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om ny snurrevadsgräns. Nuvarande gräns som ligger strandnära på ca 7 m djup bedöms periodvis haft en mycket negativ effekt på uppväxande fiskbestånd. En utflyttning av denna gräns ger också förbättrade förutsättningar för det lokala kustfisket. Förslag om detta har tidigare framförts av Länsstyrelsen.

4 kap 11 §

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

5 kap 3 §

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Malmöhus läns Havsfiskeförening

Malmöhus läns Havsfiskeförening tillstyrker 4 kap 10 paragrafen (Fiske med snurrevad föreslås vara förbjudet innanför trålgränsen). Dagens gräns går vid 7 meters djup i Laholmsbukten och Skälderviken. MLHF tillstyrker även 5 kap 3 § Bilaga 3 (Trålfiskeområdet innanför trålfiskegränsen i Laholmsbuktens yttre del upphör)

Kullens Fiskareförening

Tillstyrker samtliga förslag till ändringar av Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 1993:30) om fisket i Kattegatt och Skagerrak med angränsande sötvattensområden. Vad gäller fredningstiden för torsk och lyrtorsk fr.o.m. 1 januari t.o.m. 31 mars förutsätter vi att fredningstiden avser allt fiske, således även handredskapsfisket.

Naturvårdsverket

Inledning

Naturvårdsverket har granskat föreliggande förslag till ändringar i Fiskeriverkets föreskrifter. Verket yttrar sig endast från de synpunkter som verket har att bevaka. Naturvårdsverket delar helt Fiskeriverkets bedömning av situationen för flertalet bottenfiskbestånd i Skagerrak och Kattegatt liksom den kritiska situationen för torsken i Östersjön och sillbeståndet i Egentliga Östersjön. Verket ställer sig också positivt till de föreslagna förändringarna av föreskrifterna och anser att förslaget är ett viktigt steg i rätt riktning. Beträffande trålgränsens sträckning, som en viktig gräns vid reglering av olika fiskemetoder, vill Naturvårdsverket i vissa delar gå längre än vad Fiskeriverket föreslår.

Verket har i andra sammanhang i yttranden till Fiskeriverket framhållit sin uppfattning att användning av trålredskap och fiske med not och vad är för effektiva fiskeredskap för att användas i kustnära fiske. Flera av dessa redskap är icke-selektiva och de har dessutom en bottenpåverkan som är negativ för bottenfaunan.

Trålgränsen

Enligt Naturvårdsverkets mening är det viktigt att trålgränsen ges en så långt möjligt enhetlig avgränsning i alla våra havsområden, dvs. att trålgränsen mäts från baslinjen och att den ges en bredd av fyra nautiska mil. Verket stödjer därför förslaget om en utflyttning av trålgränsen i

Skagerrak och vi menar att det bör gälla även för Kattegatt. Det faktum att det finns ett avtal med Danmark från 1932 om fiske i Kattegatt intill 3 nautiska mil från strandlinjen får inte utgöra ett hinder. Det avtalet är inte ändamålsenligt mot bakgrund av den situation som gäller för fisket idag och det finns enligt verkets mening skäl för Sverige att säga upp och/eller omförhandla 1932 års avtal med Danmark, som för övrigt inte bara gäller Kattegatt.

Verket anser att den nuvarande principen för trålgränsens sträckning med sina undantag av inflyttningsområden är svåröverskådlig och mycket svår att kontrollera. I t.ex. Östersjön finns en trålgräns om fyra nautiska mil från baslinjen men huvuddelen av denna gräns (76 %) är inflyttad.

Naturvårdsverket menar att trålgränsen bör vara den gräns, innanför vilken vissa typer av redskap i princip inte får användas. Det skulle enligt verkets mening vara till gagn för såväl fiskresursernas tillväxt som de olika habitaterna i kustnära vatten och därigenom långsiktigt gynna fisket, i första hand det småskaliga kustfisket. Det kan finnas skäl för avvikelser/dispenser men dessa skall vara undantag och inte som nu regel. Verket anser därför att de s.k. inflyttningsområdena på sikt bör tas bort. Detta påverkar naturligtvis det fiske som nu bedrivs i dessa inflyttningsområden men det går att utveckla för det småskaliga fisket och kustvattenområdena skonsammare fiskemetoder, vilket ökar förutsättningarna för ett långsiktigt hållbart fisk. Ett dispensförfarande medför viss ökad administration en bidrar också till bättre möjligheter att kontrollera verksamheten.

Trålgränsen i Västerhavet

Trålgränsen är viktig gräns vid reglering av vissa fiskemetoders användning i kustnära vatten. Gränsen för vid sidan av att vara en gräns mellan olika slag av fisken också vara en gräns för vilka lag av fiskeredskap som får användas med hänsyn till kustvattenområdenas livsmiljöer. Innanför trålgränsen bör särskilt stora krav ställas på användning av miljövänliga fiskemetoder, som kan selektera bort oönskade bifångster och som inte skadar bottnarnas livsmiljöer. Verket anser därför att fiske med icke-selekterande redskap som snurrevad, snörpvad och ringnot inte skall vara tillåtet i något vatten innanför trålgränsen under någon del av året.

Verket anser vidare att ett sådant förbud i princip även skall gälla för användning av trålredskap innanför trålgränsen men accepterar det förslag som Fiskeriverket lagt fram beträffande havskräfttrålning på västkusten. Verket anser emellertid att Fiskeriverket, i stället för ett generellt medgivande, bör lämna dispens till licensierade fiskare för detta fiske i de särskilt utpekade områdena innanför trålgränsen. I övrigt anser verket att trålfiske i Skagerrak och Kattegatt, innanför trålgränsen, inte skall vara tillåtet.

Naturvårdsverket stödjer i övrigt Fiskeriverkets förslag till föreskrifter.

Sammanfattningsvis anser Naturvårdsverket:

att de förändringar av föreskrifterna som Fiskeriverket föreslår är positiva och ett viktigt steg i rätt riktning, men att det finns skäl att gå längre än vad Fiskeriverket föreslår,

att trålgränsen bör vara enhetligt utformad i samtliga svenska havsområden,

att trål gränsen utgår från baslinjen och ges en sträckning av fyra nautiska mil utanför baslinjen,

att avvikelser från trål gränsen som fiskereglerande gränslinje i princip endast bör medges i undantagsfall men att dispens kan ges för licensierade fiskare för småskaligt kustfiske med selekterande trål innanför trål gränsen,

att fiske med snurrevad, snörpvad och ringnot inte tillåts innanför trålgränsen,

att 1932 års avtal med Danmark om fiske intill tre nautiska mil från strandlinjen i Kattegatt sägs upp och/eller omförhandlas,

att Fiskeriverket till stöd för trålfiske efter havskräfta i Västerhavet bör ge dispens för detta fiske inom särskilt utpekade områden innanför trålgränsen i enlighet med förslaget,

Kustbevakningen, Centrala ledningen

Kustbevakningen har följande synpunkter på Fiskeriverkets förslag till ändringar i ovan nämnda föreskrifter.

4 kap. 2 a § -fredningstider

Det bör framgå om förbudet gäller allt fiske inkluderande handredskap (sportfiske). Vidare bör det framgå om bifångster av torsk och lyrtorsk i andra - ej riktade -fiskerna är tillåtna under fredningsperioderna.

4 kap. 7 a § punkten 1- fiskemetoder, trålfiske

För att undvika missförstånd bör benämningen vara densamma i det nationella regelverket som i gemenskapens förordning. I den senare använder man begreppen "egentliga lyft" istället för "bakersta förlängningsstycke och lyft" samt "förstärkande nätkasse" istället för "skyddslyft".

4 kap. 10 § -fiskemetoder, fiske med vad och not, trålgränsen

Enligt bilaga 3 definieras trålgränsen väster ut genom en rak linje mellan positionerna i tabellen. I det svensk-danska fiskeriavtalet läggs istället gränsen 3 nautiska mil utanför strandlinjen eller utanförliggande holmar och skär. En rak linje är dock att föredra ur kontrollsynpunkt. Det underlättar nämligen vid övervakning och kontroll.

Syd kustens Sjötrafikområde

Sjöfartsverket har inga synpunkter på förslaget till ändringar i föreskrifterna. Samråd i ärendet har skett med Väst kustens Sjötrafikområde.

Ekonomistyrningsverket

Inget yttrande har inkommit.

Sveriges Fiskares Riksförbund

Sveriges Fiskares Riksförbund (SFR) har erhållit förslag till ändringar i rubricerade föreskrifter för yttrande. Förbundet önskar framföra följande synpunkter,

Förslagen skulle, om de genomförs i det skick de presenterats, medföra att en stor del av det kustnära och småskaliga fisket slås ut, d.v.s. det fiske som man från politiker och myndigheter säger sig vilja värna om, utan att man för den skull kan vinna önskade fördelar för t.ex. torskbeståndet.

Förbud för pelagiskt fiske efter sill och skarpsill i kustområdet med trål och snörpvad enligt Fiskeriverkets förslag kommer exempelvis att också slå ut större delen av den industri som arbetar med dessa produkter. Det är f.ö. ett känt faktum att bifångsterna av andra arter i detta fiske är mycket små.

Fiskeriverkets utsända material innehåller dessutom en rad allvarliga felaktigheter och brister, som måste klargöras och som inte kan läggas som grund för beslut i dessa viktiga frågor.

För att få en genomgripande och allsidig genomgång av de ovannämnda förslagen anser Sveriges Fiskares Riksförbund att en miljöprovning bör göras av varje avsnitt av kusten för sig. Detta bör ske i ett antal mindre arbetsgrupper med deltagande av bl.a. yrkesfiskare med lokalkännedom. I arbetet skall även ingå genomgång av de redskap som användes med avseende på selektivitet etc.

SFR har erhållit detaljerade synpunkter på Fiskeriverkets förslag från regionförbund och lokalavdelningar. Dessa skall ej återges här utan bör diskuteras i samband med ovannämnda miljöprovning. Ett bra exempel på att arbetet av detta slag ger gott resultat är det omfattande arbete som genomfördes beträffande bestämmelserna för trålfisket efter räka i Koster Väderöfjorden.

Representanter för Sveriges Fiskares Riksförbund har diskuterat ett sådant arbetssätt vid flera tillfällen med Fiskeriverkets ledning. Arbetet skulle kunna igångsättas under våren 2003.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan, anser SFR också, att något beslut ej skall fattas av Fiskeriverkets styrelse innan detta arbete är slutfört.

Skånes Fiskareförbund

Beträffande FIFS 1993:30, fisket i Kattegatt och Skagerrak har förbundet beslutat framföra synpunkten att inga ändringar får ske innan miljöprovning mm av framlagda förslag har skett.

Västkustfisk SVC Aktiebolag

Västkustfisk SVC är ett av Svenska Västkustfiskarnas Centralförbund helägt bolag. Det har till huvudsakliga ändamål att på kort och lång sikt främja västkustfiskas möjligheter till rationell förädling och avsättning av industriråvara avsedd för framställning av fiskmjöl och sillolja jämte därtill hörande produkter. Bolaget har även andra uppgifter. Bland annat kan nämnas mottagning på Björnhuvudet, Öckerö, från fiskare vad gäller fisk för direkt mänsklig konsumtion samt ålförsäljning för västkustfiskare. Västkustfisk SVC AB är hälftenägare i Göteborgs Fiskauktionsförening. Bolaget är vidare delägare i Västfem AB, som har till sin verksamhet att få fram nya produkter, i huvudsak av sill och att marknadsföra dessa, i första hand på den svenska konsument- och storköksmarknaden. Västkustfisk SVC är dessutom hälftenägare i Fiskeriservice SVC AB vars huvudsakliga verksamhet består i uthyrning av lådor till fiskare och fiskföretag.

Inom Västkustfisk SVC's verksamhetsområde finns två beredningsföretag som mottager sill för konsumtionsändamål. För att möjliggöra att fler fiskare skall kunna lämna sina fångster för konsumtion, har Västkustfisk SVC tagit aktiv del i en utökning av beredningsindustrin utmed västkusten. Det långsiktiga målet är att minst 30 000 ton sill skall kunna, landföras och beredas för mänsklig konsumtion vid de beredningsindustrier som finns utmed västkusten. Den sill som för närvarande landföres fångas inom det befintliga inflyttningsområdet. Om förändring sker inom inflyttningsområdet får det den konsekvensen att transportsträckan till beredningsindustrin längre, varför det kan bli mer naturligt för fiskare att landföra sina fångster i Danmark. Om så blir fallet får det allvarliga konsekvenser för de investeringar som nedlagts i beredningsindustrin.

Den bifångst som fångas i samband med sillfiske är försumbar och uppgår till högst 0,5- 1,0 promille. Sillfisket utgör inget hot för andra fiskarter. Att förändra inflyttningsområdet på grund av förekomst av bifångst blir ett slag i luften men får allvarliga ekonomiska konsekvenser för fiskarna och beredningsindustrin.

2.4 Kräftfiske

Om inflyttningsområdet förändras måste fiskarna gå längre ut för att kunna fånga samma mängd kräfta som idag. Fångsten kommer med största sannolikhet landas i Skagen istället för Göteborg. Bifångsten av andra fiskarter är av ringa omfattning och skadar inte beståndet av de olika fiskarterna. Bifångsten, som mestadels består av konsumtionsfisk, säljes via auktionssystemen. Den är emellertid av stor ekonomisk betydelse för den enskilde fiskaren. Det är ett värdefullt tillskott till kräftfisket.

Västkustfisk SVC menar att Fiskeriverkets förslag att ändra på villkoren för fisket i Skagerrak och Kattegat innebär en försämring för fiskaren utan att det ger den efterfrågade effekten.

De fiskare, som nu fiskar inom befintligt inflyttningsområde, måste göra om sina trålar och får därmed större omkostnader. Vid kontakt med olika fiskare har Västkustfisk SVC kommit fram till att kostnaden för att göra om kräfttrålarna är betydligt större än i förslaget omnämnda 10 000 kronor. Det kommer att få till konsekvens att lönsamheten blir sämre och kan få sådana konsekvenser att fiskarna måste överväga att upphöra med sin verksamhet.

Näringsverksamhet

En förändring av inflyttningsområdet innebär att beredningsindustrin får mindre tillgång till framför allt sill. Med tanke på de stora investeringar som gjorts i dessa fabriker kommer frånvaro av sill att innebära förödande ekonomiska konsekvenser. En utflyttad trålgräns innebär att det blir mer naturligt att landa fångsten Skagen istället för till beredningsindustrin utmed västkusten. Minskad tillgång av råvara får direkta konsekvenser på åkerinäringen och den servicenäring som är riktad mot fisket. Med tanke på att dessa näringsgrenar sysselsätter många människor kan en nedgång av verksamheten innebära ekonomiska konsekvenser för bolagen i fråga, men även för de anställda.

Rekommendation

Västkustfisk SVC rekommenderar Fiskeriverket att bibehålla fisket på det sätt som idag sker, dock att krav skall resas på användning av redskap som innebär selektering av fångsten. Västkustfisk AB rekommenderar att mer resurser ställes till förfogande för utveckling av selektiva redskap.

Fiskbranschens Riksförbund

Fiskbranschens Riksförbund har en hel del invändningar mot förslaget och föreslår miljöprövning "modell Koster/ Väderöarna" i samråd med berörda parter inom näringen.

Flyttning av trålgräns

Flyttas trålgränsen ut med 2 mil till 4 mil kommer detta att få allvarliga konsekvenser för flyttrålsfisket och för oss i beredningsindustrin. Nästan all sill som landas under hösten är fiskad med flyttrål. Ett minskat sillfiske kommer att påverka sysselsättningen. Detta lokala sillfiske ger drygt 100 personer arbete i beredningsindustrin plus cirka 200 fiskare. Mycket små mängder annan fisk fångas vid flyttrålsfiske vilket borde kunna styrkas av loggböcker och av kustbevaknings kontroller.

Vadfisket

Ett vadfiskeförbud innanför trålgränsen första kvartalet kommer att få allvarliga konsekvenser för beredningsindustrin då det fiskas mycket sill

denna period. Detta lokala fiske ger drygt 100 personer arbete i beredningsindustrin plus cirka 60 fiskare. Förslaget kommer också att få konsekvenser för skarpsillfisket därför att ett flertal av de få båtarna som idag fiskar sill och skarpsill förmodligen försvinner då man inte kan klara sig enbart på skarpsillfiske. De kontroller som havsfiskelabbet gjort visar att nästan ingen annan fisk fångas vid detta fiske. Detta borde också kunna styrkas av loggböcker och av kustbevakningens kontroller.

Vi saknar förslag till åtgärder beträffande den kanske viktigaste anledningen till "en mycket kritisk situation" -olika typer av utsläpp och förorening av havsmiljön.

Efter samråd med SFR förslår FR att förslagen tas upp till ny förutsättningslös prövning i samarbete med berörda inom näringen så som föreslås inom gemenskapen för denna typ av frågor. Det finns redan bra exempel på sådant samråd exempelvis "modell Koster/ Väderöarna"

Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund

Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund har beretts möjlighet att yttra sig över rubricerade förslag och avger följande remissvar.

Bakgrund och avvägningar till förbundets remissvar

Förbundet delar helt Fiskeriverkets bedömning av det mycket allvarliga läget för de bottenbundna rovfiskarna och de kustlekande torskbestånden i Kattegatt och Skagerrak.

Under den senaste 30-års perioden har kustbestånden drastiskt försämrats vilket är väldomunerat i en rad undersökningar som t.ex. Kustfiskeutredningen (Länsstyrelsen O-län 1983), Kusttorskundersökningar på svenska västkusten (Länsstyrelsen O-län, Pihl och Ulmestrand 1988) och nu senast Fiskeriverkets Kusttorskprojekt.

När dessa bestånd slutligen fiskades ut under 1980-talet, vilket sammanfaller med den sista inflyttningen av trålgränserna och lättnader i tekniska regleringar för snörpvadsfisket, närmast försvann allmänhetens torskfiskemöjligheter i kustzonen. Under en period kunde yrkesfisket fortsätta ett torskfiske utanför kustbandet, troligtvis på nordsjöbeståndet, tills detta nu slutligen kollapsat till följd av en alltför hög fiskeridödlighet inom hela dess utbredningsområde.

Sammantaget kan konstateras att västkusttorsken närmast varit fredlös:

- med ett minimimått på 30 cm - långt under den storlek när den leker första gången,
- med ett omfattande fiske med oselektiva redskap som inneburit att enbart i det svenska fisket 10-tals miljoner småtorskar årligen fångats och kastats tillbaka döda i havet
- utan fredade lekområden

- utan fredningstider

- en successiv inflyttning av trålgränserna till, eller i många fall t.o.m. innanför baslinjen

- snörpvadsfiske med lysbåtar i innerskärgården där tidigare begränsningar i ljusstyrka, etc. togs bort 1984.

- Med en teknisk utveckling som medgett trålfiske på stora områden som tidigare varit omöjliga att fiska på och tidigare fungerat som skyddade områden för fiskbestånden.

Förbundet tillstyrker.

2 a § Förslag om fredningstid för fiske efter torsk och lyrtorsk innanför trålgränsen fr.o.m. 1/1 t.o.m. 31/3.

I det ytterst allvarliga läge som bestånden befinner sig i är det föreslagna förbudet för allt fiske under lektiden - t.o.m. det minst effektiva fiskesättet med spö, lina och krok – välmotiverat.

3 § 3. Förslag om en utflyttning av trålgränsen enligt bilaga 3 till 4 nautiska mil utanför baslinjen i Skagerrak respektive 3 nautiska mil utanför baslinjen i Kattegatt.

Förslaget är synnerligen välmotiverat utifrån kollapsen hos bottenfiskbestånden och att de skäl som hänvisats till för de tidigare successiva inflyttningarna inte längre är aktuella.

Erfarenheterna från fiskeområden med ett lägre fisktryck, jämför Öresund och andra fredade områden, är synnerligen goda och kommer att innebära stärkta bestånd och ett förbättrat fiske, främst för yrkesfisket såväl innanför som utanför den nya trålgränsen.

7 a § Förslag om utformningen av selektiva redskap för fiske efter havskräfta och räka och förslag till inflyttningsområden innanför trålgränsen.

I det fall trålfiske överhuvudtaget skall tillåtas innanför trålgränsen i lek- och uppväxtområdena för bl.a. kusttorsken krävs selektiva redskap som inte fångar bottenfisk och en effektiv kontroll över hur fisket bedrivs.

Förbundet befarar dock att fisket kommer att intensifieras på de föreslagna inflyttningsområdena, såväl avseende antalet tråltimmar som antalet tråldrag per ytenhet.

Resultatet blir allvarliga störningar på bottenarna och organismerna i/på dessa, bl.a. fisksamhället.

Förbundet föreslår därför att inflyttningsområdena tidsbegränsas till 3 år och att trålfiskets miljöeffekter under perioden utvärderas. Några ytterligare utökningar av inflyttningsområdena får inte bli aktuella.

10 §, Förslag om fiskeförbud med snörpvad innanför trålgränsen.

Ang snörpvadsfiske/lysbåtsfiske innanför baslinjen.

Förbundet ser Fiskeriverkets förslag i 11 §, om ”fiskeförbud med snörpvad och ringnot, 2 i kustområdet mellan baslinjen och trålgränsen fr.o.m. den 1 januari t.o.m. den 31 mars samt 3. i kustområdet innanför baslinjen fr.o.m. den 1 januari t.o.m. den 30 september” som ett förslag i rätt riktning men inte tillräckligt omfattande.

Snörpvads-/lysbåtsfiske har i trånga vatten inomskärs en mycket hög fiskeeffektivitet där i princip en hel torsklekpopulation kan fångas i ett drag liksom stora mängder uppväxande bottenbundna fiskungar. Den senaste studien (Havs fiskelaboratoriet 1998) av snörpvads-lysbåtsfiskets bifångster visade att inne i fjordarna var bifångsterna av annan fisk än sill/skarpsill drygt 8%, utanför fjordarna men innanför baslinjen ca 2% och utanför baslinjen mindre än 0,5%. Bifångsterna ökar alltså mycket kraftigt inne i fjordsystemen och i det fall snörpvads-lysbåtsfiske överhuvudtaget skall tillåtas i dessa känsliga och viktiga lek- och uppväxtområden - även om det som enligt förslaget enbart avser fjärde kvartalet - måste fisket regleras på ett sådant sätt att inte stora bifångster kan ske av bottenbundna fiskar som torsk.

Fram till 1984 fanns tekniska regleringar som höll fiskeeffektiviteten på en lägre nivå bl.a. avseende ljusstyrkan hos lysbåten. Fisket var då också ett småskaligt och för Bohuslän traditionellt skarpsillfiske för konsumtion. Idag bedrivs i de trånga och känsliga fjordarna snörpvads-lysbåtsfisket i huvudsak av de allra största och effektivaste fartygen i den flexibla fiskeflottan.

Förbundet anser att Fiskeriverket tillsvidare med hänvisning till den rådande beståndssituationen och fiskemetodens effektivitet bör förbjuda allt snörpvads-lysbåtsfiske inne i fjordsystemen. Skarpsillfiske för konsumtion bör dock kunna tillåtas under perioden 1/10 – 31/12 om fisket tekniskt regleras på ett sådant sätt att bifångsterna av annan fisk än sill/skarpsill inne i fjordarna inte är större än utanför baslinjen.

Angående förslag om fisketider för fasta fisken, samt det s.k. brickfisket i Rolfsån.

Den föreslagna justeringen av förbudstiden för redskapen på våren t.o.m. 31 mars är nödvändig för att harmonisera med den tid då öring och lax är fredad och förbundet ser Fiskeriverkets förslag som ett steg i rätt riktning för skyddet av laxstammarna.

Förbundet har dock tidigare påtalat att det otidsenliga och för laxbeståndet skadliga s.k. brickfisket med nät i Rolfsån helt bör förbjudas. Rapporter från länsstyrelsens fisketillsynsmän understryker behovet att förbjuda brickfisket. Förbundet förordar därför att Fiskeriverket helt förbjuder brickfisket.

Sveriges Fiskevattenägareförbund

Inget yttrande har inkommit.

Sveriges kust och insjöfiskares organisation

4 kap. 1 § avseende trål gränsen

SKIFO tillstyrker förslaget.

Motiv: Idag är ett flertal nyckelarter i havets ekosystem så starkt påverkade av fiske, försämrad miljö m.m., att allvarliga systemförändringar i havs- och kustmiljöer har konstaterats. Generellt sett utgör kustvattenområdet, speciellt på västkusten, ett lek- och uppväxtområde för åtskilliga, kommersiella fiskbestånd. Kustzonen är emellertid också betydelsefull som uppväxtområde för fiskbestånd, vars lekområden ligger ute till havs. Exempelvis är den vuxna torsken en viktig predator i kustzonen, men idag är den mycket sparsamt förekommande i denna zon. Flera andra fiskarter uppvisar samma bild. Mot bakgrund härav vill SKIFO starkt understryka att kraftåtgärder måste vidtas inom ramen för en helhetssyn så att tillgången på fisk åter blir normal i kustzonen. En utflyttning av trålgränsen enligt Fiskeriverkets förslag är en åtgärd som kommer att innebära en nödvändig, bättre tillgång på fisk i kustzonen.

4 kap. 2a § angående fredningstid för torsk och lyrtorsk

SKIFO tillstyrker förslaget under förutsättning av att fredningstiden avser allt fiske, således även fiske med handredskap.

Motiv: Beståndssituationen för både torsk och lyrtorsk är sådan att fredningstiden behövs, men så även fler fredningsområden och åtgärder för att minska bifångster. Idag finns där endast spillror kvar av vissa kustbestånd av torsk. Det är vidare klart dokumenterat att fiske med ålryssjor ger stora bifångster av bl.a. ungtorsk. Därför bör fiske efter ål inom fredningsområden endast vara tillåtet om åltina till dess att en selektiv ålryssja tagits fram.

4 kap, 7a § angående tillåtna trålar

SKIFO tillstyrker förslaget.

Motiv: Det är mycket angeläget att bifångsten av fisk minskas vid trålning efter havskräfta och räka.

4 kap. 10 § angående fiske med snurrevad

SKIFO tillstyrker förslaget.

Motiv: I och med att fiske med snurrevad blir förbjudet innanför trålgränsen ökar möjligheterna ytterligare för nerfiskade fiskbestånd att återhämta sig.

4 kap. 11 § angående fiske med vad och not

SKIFO tillstyrker förslaget.

Motiv: Fiskeriverkets förslag till fiske med vad och not innebär en rimlig avvägning med hänsyn till såväl biologiska som samhällsekonomiska skäl.

5 kap. 3 § avseende fisketiden för det s.k. brickfiske

SKIPO tillstyrker förslaget.

Motiv. Såväl bestånds- som tillsynsskäl talar för att datum för fiskepremiären på våren för fiske efter lax och havsöring i sötvatten och havet bör vara den samma, nämligen den 1 april.

Svenska WWF

Generellt anser Världsnaturfonden WWF att föreslagna ändringar i FIFS är väl underbyggda, d v s att en generell utflyttning av trålgränsen (till 4 nautiska mil) är positiv både för bevarandet av ekosystemet och för ett långsiktigt hållbart nyttjande av dess biologiska resurser. En grundförutsättning för korrekta beslut om fisket är dock att det sker en noggrann kartläggning av havsbotten längs den svenska kusten. Motiveringen till ändringarna i FIFS och den konsekvensbeskrivning som görs (sid 9-11) tycks på ett adekvat sätt beskriva tillståndet för de kommersiella fiskarterna, räkor och havskräfta i Skagerrak och Kattegatt. WWF ansluter sig också till verkets förslag att "Nu gällande inflyttningsområden justeras så att sådana delar av områdena tas bort som domineras av bottentyper vilka av ICES klassificeras som speciellt känsliga för störningar." I bifogad promemoria (2003-02-19) görs en omfattande och bra analys av effekterna av förslagen till ändring av trålgränsen. Det bör dock anges på vilket sätt man tänker reglera trålfisket på sådana bottentyper, även utanför 4 nautiska mil, t ex i de områden som nämns på sid 26-29 i promemorian (utsjöbankar som Fladen och Lilla Middelgrund). Det är rimligt att även dessa områden omfattas av trålförbud.

7 a §

WWF anser att verket bör följa de regler som tillämpas i Koster/Väderöområdet, så till vida att man bör kunna tillåta undantag för t.ex. fiskare som trålar efter nordhavsräka och havskräfta, om den ekonomiska bärkraften alltför mycket inskränks till följd av reglerna. Regeltillämpningen bör alltså ske efter samråd med yrkesfisket.

Svenska Naturskyddsföreningen

Svenska Naturskyddsföreningen, SNF, har inte haft möjlighet att granska och kommentera förslaget i detalj. SNF ser dock en utflyttning av trålgränserna på Västkusten som en mycket angelägen åtgärd för att skydda de många små lekområdena utefter kusten och tillstyrker därför förslaget i detta avseende.

I övrigt stöder SNF i huvudsak de synpunkter som framförts i remissyttrandet från Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund.

Lars Ask